

● **לפרישת יו"ר הוועדה לאנרגיה אטומית, פרופסור דויד ברגמן, לא תהיה השפעה על המדיניות הגרעינית**
אולם קיימת סכנה, שמספר רב של מדענים יתפטרו מתפקידם, אף כי ראש הממשלה עושה מאמצים למנוע זאת.

● **מאבק סודי אך נוקב עומד להתחולל בתוככי מפ"ם בקשר עם פרשת אייבי נתן.** זעתם של זקני המפלגה אינה נוחה ממעשיהם של כמה מעסקניה, בארץ ובצרפת, שנתנו גיבוי לנתן ועזרו לו במסעו, ואף הכתירו לו כתרם בעתונות המפלגה. מניעה של תמיכה זו יעוררו ביקורת פנימית חריפה ביותר. ביחוד אחרי שנתן הצטרף להפגנה אנטיסובייטית בניו יורק ומסר הכרזה נגד החזרת הפליטים הערביים.

● **המערך יפעיל לחץ חולך וגובר על כמה מחבריו בכנסת, כדי שיתפטר.** צמרת המערך הגיעה למסקנה, שסיעתם בכנסת איננה פעילה מספיק, וכי את עיקר העבודה במוסד הפרלמנטארי עושים רק כעשרה ח"כים. כל היתר עסוקים מדי בתפקידים כשרים, ראשי עיריות, פעילים בוועד הפועל של ההסתדרות. לחצים חזקים מופעלים לאחריהם על ראש עיריית

אך נתן השיג את מנת הפירסום שהיתה דרושה לו, אחרי שעיתוני העולם חדלו להזכירו גם בטורי הרכילות שלהם.

טלביזיה

נחול השואה

הרקדניות שקיבלו הזמנה של האמרגן גיורא גודיק להופיע למיבחקן, ביום א' השבוע, שמחו. הן סברו כי מטרת המיבחקן קשורה בהצגתו החדשה של גודיק, המלך ואני.

אך בהופיען באולפן של רינה גלוק, ברחוב הירשנברג בתל-אביב, לא המתונו להן שליחי המלך האסיאתי הקרח של המחזמר. תחת זאת היו שם שלושה גבי רים שדיברו גרמנית צחה ומתורבתת. היה זה צוות של כוריאוגרף ועוזרים של ה-טלביזיה הגרמנית. הם חיפשו רקדניות ישראליות לסרט טלביזיוני. התשלום המוצע: 1200 ל"י לזוג רגליים.

הדבר הרגיו את אדם דארוס, הרקדן הכוריאוגרף. כי לדעתו אין צורך בייבוא גרמני של כוריאוגרפים — יש די והותר בארץ עצמה. זו הסיבה לכך שמיא ארבי טובה סירבה להעמיד את האולפן שלה לרשות המיבחקן.

אך העוקץ האמיתי היה סמוך בתאריך. המיבחקן נערך ביום השואה.

חקירות

עוד כנגדו

"אין לי מה לספר", חזר והצהיר ד"ר אלכסנדר רובין בפני חוקרי המשטרה. מאז

נתן ושייקה בן-פורת, במיבצע יחסי-הציבור שלהם.

עדין קשה מאוד לשער מה הגזק. עוזרו של סארטר חוששים כי הפירסום המוקדם בעולם, שהגיע לבירות הערביות, עלול ל"הנחית מכה אכזרית על התוכנית כולה.

כי הדבר מאפשר לאיובי קאהיר לתאר את התוכנית כבגידה בעניין הערבי. גרוע מזה: המורים עצמם עלולים לחסוד כי סארטר פועל במיסגרת תוכנית ישראלית — כשם שמצרים רבים משיבועים כי אייבי נתן נש"לח על-ידי ממשלת ישראל כחלק ממערכת התעמולה האנטי-ערבית שלה.

כפעולת-זמנע, דן סארטר באפשרות לפרסם הכחשה רשמית, אולי אפילו בעיתון מצרי. רוגזו של סארטר לא נשאר סודי. הדבר התפשט חיש מהר בכל החוגים העוסקים בפאריס בענייני המרחב, הביא לשינוי גמור של יחסם אל נתן. אמר עיתונאי צרפתי, שעזר לו רבות בביקור הראשון: "אני לא מוכן עוד לדבר עימנו!"

"לא אמרו לי...". מה אומר על כך שייקה בן-פורת? כשנשאל השבוע, הביע תמיהה גמורה.

"איש לא אמר לי שהפגישה צריכה להיות סודית!" הכריז, בלגמו אספרסו בקפה ב"שאנז-אליזה. "מה פתאום? באתי כעיתונאי, ופעלתי כעיתונאי. אולי אמר סארטר ל"ארלטה אלקיים שהוא רוצה בסודיות, אך איש לא אמר לי זאת. מצדי לא היתה כאן שום מעילה באמון."

לאיש אחד כל זה לא היה איכפת. זה היה אייבי עצמו. הוא השיג את שלו, היה עסוק בתיכנון מיבצעו הבאים.

על גבול הפרובוקציה

על מיבצעו הראשון של אייבי נתן היו הדעות חלוקות בין שוחרי-השלום. היה בו גילוי של אומץ-לב אישי, שעורר אהדה. גם מבחינה פוליטית אפשר היה לראות בו מידה של חיוב, מכיוון שהמיבצע הכריח את ממשלת מצרים, בעלת העמדה המוצהרת העוינת את ישראל, לעשות מעשה פייסני. מיבצעו השני של נתן — סיסתו לתוניס השבוע — שונה לגמרי. לא היה בו שום סיכון לבעליו — כי היה ברור שממשלת תוניס לא תפגע בגופו של אדם המגיע אל ארצה בסיסה מיסטרית, ומבחינה פוליטית זהו מיבצע שלילי לחלוטין.

הוא הוכיח מה רב הגזק שיכול להביא אדם בלתי-פוליטי, המנסה לבצע מיבצעים פוליטיים לשם התפרסמות אישית.

"רגע עדין ביותר!" כי תוניס היא מדינה הפועלת למען קידום רעיון השלום הישראלי-ערבי.

זהו תפקיד קשה ביותר, מסובך ועדין מאין כמוהו. כדי להצליח בו, חייב נשיא תוניס, אל-חביב בורגיבה, להימנע מכל דבר העלול להחשידו כ"סוכן ציוני", או לתת נשק אחר בידי ממשלת קאהיר הלוזמת בו.

אמרה השבוע אישיות ערבית בכירה לי עורך העולם הזה: "אנתנו נמצאים ברגע עדין במיוחד. אסור לתוניס לעשות דבר שיחליש את מעמדה בעולם הערבי. ברגע זה צריכים שוחרי-השלום הערביים לדבר אל הערבים, ושוחרי-השלום הישראליים ל"דבר אל הישראלים. כל זה צריך להעשות בשקט. אין זה הרגע הנכון להפגנות כלשהן!"

חבלה בפירות. לתוך מצב עדין זה שוב התפרץ אייבי נתן. אחרי שהביא נזק למאבק-השלום רב-החשיבות של סארטר (ראה לעיל), גבל מיבצעו התוניסי במעשה פרובוקציה.

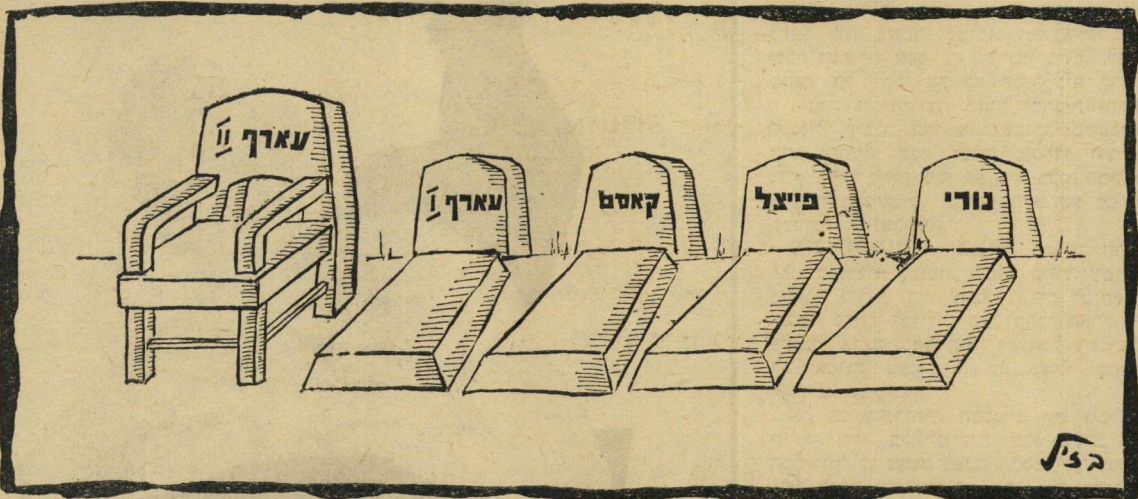
הוא העמיד את בורגיבה בפני הברירות: ● לקבל את נתן, ובכך להכתים את עצמו כאדם המשתף פעולה עם סוכן יש-ראלי.

● לגרוש, ובכך להחליש בעיני העולם המערבי את התוקף המוסרי של יוזמת-השלום שלו.

בלית ברירה נקט בורגיבה בקו השני, גירש את נתן מיד. דעת-הקהל הערבית, העולמית וגם הישראלית, שאינה מבנה את הרקע העדין של המצב, עלולה להתרשם מלך כי תוניס אינה כנה ועיקבית במאמצי-השלום שלה. זוהי חבלה בתוצאות מיבצעו של בורגיבה, הנוכחות בשקט.

* רק לאחרונה נודע כי למעשה היתה הסכנה מועטה. שבוע לפני טיסת נתן לי פורט-סעיד, נשאל שגריר מצרים בפאריס מה תעשה ממשלתו במיקרה שהאיש יגיע. תשובת השגריר: "נקבל אותו יפה, ונחזיר אותו מיד הביתה." נראה כי החלטה זו נתן קבלה זמן רב לפני הטיסה.

** בפגישה שחלק מפרטיה יתפרסמו ב"גליון הבא של העולם הזה.

הבא בתור

תל-אביב מדכי נמיר, ועל מזכיר ההסתדרות אהרון בקר, שיתפטר. בעיה עדינה עליה טרם התגברו היא שמירת היחס המספרי הקיים בין חברי אחדות-העבודה לחברי מפא"י.

● **צפה לסדרת פשיטות-הגז מרעישות של כמה מגדולי הקבלנים בארץ.** קבלנים יודעים ביותר, שמודעות הפרסומת שלהם כיסו בעבר חלקים נכבדים של עמודי העיתונים, חדלו מזה כמה שבועות לשלם את חובותיהם. המשבר הפוקד את ענף הבנייה הביא לכך, שאין קונים לדירות שבניינן הושלם. הקבלנים, שלוו כספים לצרכי הבנייה, נחנקים תחת עול הריבית המצטברת. רבים מהם מוכנים היום למכור את הבתים במחירי הפסד, כדי שיוכלו להחזיר חלק מהחובות, ולמנוע פשיטת-רגל. הבנקים מגדילים במידה רבה, כבר עכשיו, את ההפרשות לחובות מסופקים במאזניהם.

● **ייתכן שיועצו של ראש הממשלה לעתונות, יוסף שריד, יתפטר מתפקידו.** שריד, שהיה קודם לכן דובר מפא"י, התלונן בעבר על חוסר מרחב-תמרון במסדד ראש-הממשלה. הוא גם אינו מסתדר על הצד הטוב ביותר עם מזכירו המדיני של לוי אשכול, עדיאל יפה.

● **יש לצפות לחידוש היוזמה, בדבר חקיקת חוק שימונע פירסום שמות של עצורים.** תהיה זו אחת התוצאות של פרשת השופט מלחי ועורכת-הדין יונה סופר. ועדת עורכי העיתונים היומיים, שלחמה בעבר בהצעת-חוק זו, ואשר עמדה על 99 התפוררות בשבוע האחרון, בעקבות אותה פרשה, החליטה להמשיך ולהתקיים במתכונתה הנוכחית, בין השאר, כדי שתוכל להפעיל לחץ מאורגן נגד הצעות-חוקים מסוג זה.

● **יתכן מרידה בלתי-מוצהרת של כמה מועובדי שרות השידור.** כמה מן העיתונאים העובדים בקול ישראל מתמרמרים על תכתיבים מערכתיים, מצד הנהלת השרות. גם כמה קיצוצים תקציביים, שהרגיזו את העובדים, יתנו את אותותם בעבודה הסדירה. מדובר, במיוחד, במדור יומן החדשות.